Ч. 252. Пятниця 24 (11) падолиста 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Радакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На вечірнім засіданю сойму в суботу дня 18 с. м. розпочала ся дискусия буджетова. До голосу записали ся „против“ буджету: пос. др. Король, Роттер, о. Пастор, Станіньский і о. Стояловский; „за“ буджетом: Володислав Віктор Чайковский, др. Лео, Ціньский, др. Ґломбіньский, др. Ґурский, др. Козловский, др. Рутовский, др. Скалковский і Федорович.

Перший промавляв др. Король і зазначив, що хоче передовсім роздивити ся, чи то, що робить ся в Галичині, виходить на користь Русинів чи Поляків і чи Русини можуть бути вдоволені з господарки більшости соймової а відтак критикував діяльність правительства краєвого і центрального. Обговорюючи діяльність Кола польского, сказав бесідник, що оно вислугує ся правительству за вільну руку в Галичині. Бесідник наводив для характеристики поступованє інспектора податкового в Рудках і виказував упосліджене рускої мови в школах народних і середних а навіть і в соймі. Обговорюючи відтак положенє Русинів в Галичині, сказав бесідник, що нарід руский знаходить ся в „політичнім болоті“. Др. Король закінчив свою бесіду висказанєм переконаня, що лиш загальне право голосованя зможе забезпечити рускому народови права, які єму належать ся.

Пос. Чайковский остерігав перед великою надією на золоте руно, котрим має бути санация фінансів краєвих з причини лише що ухваленого закона о оплатах шинкарских а відтак обговорював задачу парляментів взагалі і справу поліпшеня долі учителів народних. — Пос. Роттер полемізував головно з дром Королем а відтак обговорюючи буджет краєвий, виказував браки в способі буджетованя і кільком можна би ощадити, коли би буджет був уложений після якогось пляну і якоїсь системи. Ощадностий тих можна би ужити на управильненє платні народних учителів і не чекати аж до 1911 р., коли то на ту ціль мають знайти ся фонди з оплат шинкарских.

Др. Лео доказував, що буджет в 1911 р. буде виказувати не дефіцит, але кілька міліонів надвишки, а відтак обговорював справу реформи виборчої і казав, що з хвилею розширеня права виборчого скріпить ся також і вплив центрального правительства, бо люди будуть там шукати підпори і охорони. Тота демократизация парляменту скріпить і збільшить централізацийні і нівелізацийні ідеї; в виду того треба боронити автономії і справ історичних. — Наконець промавляв ще пос. Станіньский і атакував більшість соймову за єї становище супротив народних мас і докоряв їй, що она аґрарними законами хоче зруйнувати селян і зробити з них бездомний пролєтарият. Наконець виступив бесідник ще й против шляхти, доказуючи, що она єсть виною всего злого, що діє ся в краю. — На тім закінчило ся засіданє.

На засіданю в понеділок дня 20-го с. м. ухвалив сойм завізвати правительство: 1) щоби одна з перших мужеских семинарий учительских, які будуть основані, лежала близько великого міста і щоби була вивінована більшим городом і садом, та щоби була інтернатом в напрямі образованя о скілько можна рільничім, без обниженя уровеня наукового; — 2) щоби були заведені для учителів народних курси рільничі на ширшу скалю як доси; — 3) щоби курси виділові для учителів народних були устроювані на ширшу скалю як доси.

В справі зелізниць ухвалив сойм: завізвати правительство, щоби усунув занедбанє краю в як найкоротшім часі: 1) через добудову важнїйших лїний зелізничих яко зелізних головних коштом держави; 2) через більшу поміч фінансову при будові зелізниць льокальних. — В залагодженю петиции косівского повіта поручив сойм Виділови крає-

---

Мертва.

(З італїяньского — Петра Мартіре).

Сільце розкинене на склоні гори. Називає ся Кастельфранко (знищений замок), а коли вийдемо на найвисший шпиль гори, найдемо ще останки стін оглоданих зубом часу.

Той замок, як каже переказ, був заложений Робертом Ґіскардом, хорошим і статочним князем. Колись бачили єго, як виїздив з замку одітий в блискучий панцир, на чорнім арабскім кони. За ним їхала ціла громада гордих лицарів, єго товаришів оружия.... Від долини ішла напротив них сільска дівчина, найкрасша з цілої околиці; на голові несла збанок з водою, як амфору.

Князь задержав ся, глядячи на неї, а разом з ним пристанули всї прочі; і она задержала ся заклопотана, з опущеними очима, ціла почервоніла на лици. Лицар Ґіскардо попросив хорошу дівчину, аби дала єму пити... Подала єму збанок і князь пив... Кажуть, що Ґіскардо відложив свою подорож о один день. Відтак від'їхав і жива душа вже о нїм не чула; нїколи вже не вернув до Кастельфранка. А селяньска дівчина, найкрасша з цілої околиці, рік пізнїйше умерла зломана, утомлена довгим, безконечним жаданєм....

А із скали, коло котрої князь стрітив ся з дівчиною, витрисла струя живої води, що паде і розприскує ся на диямантових скалистих каменях, заводячи жалїство, нем в би людским голосом. Бідна дївчина, що погибла від нещастної любови, живе, кажуть, аж до нині, замінена в струю. Так оповідає народна поезия. А оповідає ще, що кождої ночи, коли в цілій околици сплять і мовчать в тіни люди і вся твар божа, приїздить з безвістий, з далека князь Роберто на своїм чорнім арабскім жеребци; відтак зсїдає скоро, нахиляє ся і пє з срібних скалистих струй. А вода, подучи і розприскуючи ся на диямантовім скалистім каміню, тихо журчить в судорогах радости і нїмім поцілую.

* * *

В літі 1885 року мешкав я в Кастельфранко на лїтнім побуті. Я харчував ся у одної убогої родини, в малім домку, що стояв на західній стороні гори, віддаленім на один вистріл від перших домів села. На тій стороні гора густо заросла каштанами, а воздух переповнений запахом.

Було то в червни.

Я радо проходжував ся туди в напрямі до Кастельфранко. Посеред дороги, саме по тій стороні, котра глядить в долину, звертало мою увагу на себе незвичайнє уложенє гори, що творила в тім місци великаньский горб. Там здвигає ся старинна капличка, звана Madonnina del Rosario. Почорнїлі і попуканї стїни грозять кождої хвилї заваленєм, ворота на заржавілих завісах скриплять навіть при найменшім подуві вітру.

Кождого вечера, по заході сонця вибирав ся я на свій самітний прохід аж до того місця; тут сїдав я, відпочиваючи трохи, на омшілих східцях каплички. Ніч поступала до гори з долини, як густа мрака і заслоняла підніжє гори, відтак середину, а вкінци найвисший шпиль; піднимала ся дальше у воздусї і розширювала ся аж до облаків, осьвітлених ясними, білими промінями місяця.

З піль довкола озивали ся тисячні голоси ночи: ціла орхестра шепотів, свистів і цьвірінькань; то викрики страху і радости, то вибухи срібного сьміху, то тихі голоси довірчивости....

Одного вечера, коли я дійшов аж до каплички, задержавсь я нагле здивований. Двері каплички були отверті, а смуга рожевого сьвітла падала на польну стежку.

Була ніч тиха, ясна і лагідна. З далека, від долини доносили ся веселі звуки музики, під такт тарантелї. Там того дня обходили обжинки.

Я підійшов кілька кроків близше і намірив зайти до каплички. Але нараз заволодів мною невисловлений страх і я як прикований стояв на порозі дверий.

Посеред каплички, межи двома горіючими восковими сьвічками, лежав труп дівчини. Біле лице, великі брови, повіки примкнені немов до сну, лискуче, чорне волосє сплывало розпущене з подушки через марн. Не видавало ся, аби була мертва, видавало ся, що спить: мов прибрана до вінчаня, в білій одежи, з запаскою з червоного шовку, з шнурами коралів на білій шиї. В запалих очах видко сліди обильних сльоз, сльоз, котрі усмерчують.

вому, щоби розпочав з правительством і з буковиньским виділом краевим переговори в справі будови льокальної зелїзниці Коломия-Косів-Кути і предложив соймови звіт о вислїдї тих переговорів.

Опісля приняв сойм до відомости звіт о галицкій касї ощадности у Львові і завізвав Виділ краєвий, щоби поручив зарядови каси ощадности змагати до закінченя інтересів лїквідацийних. Дальше ухвалив сойм закон о увільненю заведень промислових, спілок спрівцевих, магазинових, продукцийних і акцийних товариств промислових від додатків до податків та поручив Виділови краєвому, щоби приготовив проєкт розтягненя автономічних пільг податкових також на підприємства накладові та на продукцию домових і дрібних промисловців.

До комісиї для осел рентових вибрав сойм членами послів Гупку і дра Короля а їх заступниками послів Буйновского і Онишкевича. По сїм вела ся дальша дискусия буджетова, в котрій забирали голос посли о. Пастор, Цїньский, др. Ґломбіньский — сей послїдний говорив о потребі згоди Русинів з Поляками — о. Стояловский, а наконець і Є. Е. п. Намістник ґр. Андрій Потоцкий, почім засїдане закрито.

На вечірнім засїданю закінчено ґенеральну дискусию буджетову а відтак репрезентант правительства ґр. Лось відповідав на інтерпеляциї внесені в справі звістної демонстрациї рускої ізза Богдана Хмельницкого і демонстрациї польскої молодежи перед консулятом нїмецким і російским. — Перед закритєм засїданя поставив пос. др. Олесницкий пильні внесеня: о запомогу для погорільцїв громади Микулинцї снятиньского повіта і в справі висланя лїкарів до громад Лукавиця горішна і долїшна та Жулин стрийского повіта, де появив ся тиф пятнистий. Перше внесенє передав сойм Виділови краєвому з тим, щоби з резерви буджетової дав відповідну запомогу. На тім закінчено засїданє а слїдуюче назначено на вечер дня 22 с. м.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні — З Угорщини. — Події в Росиї. — Вибір норвеґского короля.

Мінїстер скарбу бар. Косель має на надходячій сесиї парляменту предложити провізориї буджетовій на 6 місяців просьбу о уповажненє виданя спільної ренти коронової 4-процентової на 16 мілїонів корон. Правительство вставить також в провізориї буджетовій позициї на полїпшенє долї служби зелїзничої і служби почтової та на покритє дефіцитів нових зелїзниць альпейских, котрі виносять 6 мілїонів корон.

Кабінет бар. Феєрварі'го і мадярска опозиция пішли на переріз з собою. Як з одної сторони правительство старає ся всякими способами здушити весь рух опозицийний, так знов опозицийна коалїция мадярска уживає всїляких способів, щоби піддержати тих урядників, що ставлять опір а з другої сторони збойкотувати всїх тих, що ідуть правительству на руку. За примір такого поступованя опозицийної коалїциї мадярскої нехай послужить слїдуючий плякат, розлїплений в Шаторалля-Уйгелї против ґр. Палявічінї:

„Горожани! Якийсь чужинець, що називає себе старшим жупаном нашого комітату, явив ся вчера в Уйгелї і добув ся насильством до нашого комітатового дому, виломивши запечатані двері. Того чоловіка проголошує земплиньский комітат ворогом вітчини, котрий заслужив собі на погорду кождого справедливого чоловіка. Взиваємо длятого кождого честного, щоби з тим чоловіком не мав ніякого діла Ніхто не повинен єму відступити анї помешканя анї дати страви або напитку, ніхто не повинен заводити з ним розмову або давати єму якусь відповідь, нїякий візник або фіякер не повинен єго везти, гайдук, слуга або послугач не повинен єму послугувати, до гостинниць, каварень і цукорень та до склепів не повинен ніхто єго впускати або там єго обслугувати. Нехай видить, що він виключений з людскої суспільности. Сего виключеня допильнуємо всї і кождий буде виключений, хто з тим чоловіком буде зносити ся“.

Мимо того міри предприняті правительством осягають по части свою цїль. Віцежупан неоградского комітату подав просьбу до правительства іменем цїлого комітату, в котрій обіцює покинути весь опір, лиш просить, щоби правительство не відмавляло комітатови дотациї. Всї розпорядженя правительства будуть виконані, скоро лиш правительство виплатить дотацию. — З Коморна знов доносять, що там старший жупан з жандармами впав до комітатового дому і зажадав від опорного віцежупана ключів до помешканя і виданя печатки. Віцежупан сказав, що уступить лиш перед силою. Тодї старший жупан Кубінїй взяв тодї силою в своє посїданє помешканє — казав двері ковалеви отворити — і скликав збори комітату на день 29 с. м. на інсталяцию старшого жупана.

Берлиньска „Voss Ztg.“ доностить з Москви: Польскі делеґати на конґресї земств подали до відомости конґресу, що варшавский ґен.-ґубернатор Скаллон дня 10 с. м. повитав польску депутацию сими словами: „Кождої хвилї вижидаю безпосередних приказів з Берлина від нїмецкого цїсаря. Отже стережіть ся Прусаків. Они можуть вступити тут кождої хвилї і вас вистріляти. Тут побіч сидить нїмецкий консуль і я міг би казати вас вистріляти, але чекаю на приказ з Берлина“. — Вість та викликала серед членів конґресу величезне обуренє. Зі всїх сторін жадано укараня ґен. Скаллона за то, що грозив нїмецким нападом. „Voss. Ztg.“ додає від себе, що скоро Скаллон дійстно так сказав, то єго бесїда була хиба позбавлена здорового розуму в виду тількоразових заперечень з нїмецкої а навіть і російскої сторони.

На конґресї земств в Москві вела ся дальша дискусия над становищем супротив правительства. Польскі делеґати Новодворский з Варшави і Леднїцкий з Москви доказували, що Поляки готові порозуміти ся з Росиянами під услівєм, що воєнний стан в Польщі буде знесений, що в школах народних буде заведена польска мова викладова і що у всїх институциях адмінїстрацийних буде заведена польска мова урядова, а Леднїцкий протестував против того, мов би Поляки хотїли відорвати ся від Росиї. — Пос. Стахович, заступник міста Єлця орлївскої ґубернїї заявив ся за підпиранєм правительства під услівєм, що вибори до думи будуть відбувати ся на основі загального права голосованя. Кн. Волконьский з Рязаня остерігав перед пересадними жаданями, а коли би більшість заявила ся про-

---

Я станув як скаменїлий межи дверми; видавалось менї, що то сон. Між тим відгомоном моїх кроків порушений, підвів ся хтось в задї каплички на степенях престола. Щось, як купа лахів. Була то жінка, старушка, з жовтавим волосєм, худа і збідована. Обернула ся до мене немов налякана з витріщеними очима, осьвітленими мутним сьвітлом воскових сьвічок. Відтак немов би трохи успокоїла ся, підвела палець до уст, мов би на знак, аби я не робив гамору і заганяючи ся та придержуючи ся стїни, приблизила ся до мене.

— Она спить, очивидно! — зашептала півголосом, показуючи на мари, з дивним усьміхом, який мене налякав — спить, бідна донечка моя! Бійте ся Бога, не збудїть єї! Вже так довго не спала! А була вже так утомлена, бідна! Дня не ставало їй вже до плачу, плакала і в ночи, плакала заєдно.... Ми були такі щасливі, але то не могло тревати так все; моє серце говорило менї то. Благословена мадонна давала нам все досить працї, аби вижививити ся, а також кусник землї був нашим маєтком. Ах, коби ви були бачили, як скоро учила ся моя дитина, моя Пепа в школї! Всї говорили: так немов би то була паньска дитина; і завидували менї єї, бідного сотворіня! А длячого? Длятого, що я не дозволила, аби ходила як прочі дївчата до лїса по ріще. Єї білі, утлі ніжки були би покалїчили ся до крови, а відтак, чоловік ніколи не знає.... Нинї рік, як вернув з войска Петруччіо, син кума Чікуа, хороший хлопець. Они любили ся майже від дитинних лїт, а коли моїй було шіснайцять лїт, віддала ся за него. Було то першого четверга в червни. То було весїлє, коби ви були бачили! Як всї бавили ся! Здавалось менї, що я сама відмолодла; здавалось менї, що то я сама віддаю ся....

І тут бідна старушка закрила лице обома руками, немов озарена ясним, солодким привидом.

Відтак говорила дальше:

— Ми були надто спокійні і щасливі, так не могло бути все: серце менї так говорило. Видавав ся таким добрим той Петруччіо, але зіпсували єго там, коли служив при войску. Нараз без ніякої причини приходить і каже, що в Америцї тілько скарбів як у нас каміня і що він конче хоче їхати туди.

— Але скарб маєш дома — сказала я єму — моя донечка стане за всї скарби сьвіта! — А приятелї, а своляки, що єму наговорили ся, аби відвести єго від тої думки. Немов би до стїни говорив! А она що єго напросила ся! Кілько наплакала ся, бідна моя, кілько намлїла ся з розпуки! За кілька днів змарнїла від горя, що годї було єї пізнати! Він упер ся і поїхав збирати скарби. Камінь мав в груди замість серця. По двох місяцях прийшов лист: кілька холодних слів, аж не хотїло ся вірити. Відтак перестав писати і ми не знали о нім нїчого. А она писала єму такі листи! Кождого тижня писала довгий лист. А він немов би вже не жив Міко ді Яссі, що вернув передтамтого місяця, бачив єго і говорив з ним, ведесь єму добре і жиє з иншою, розумієте? Переказує, аби ми собі робили, що хочемо, так само як він.... І так зробили моїй донечцї, так як вам повідаю....

При тих словах старушка хрипко засьміяла ся. Скривила ся, а єї очи наповнили ся сльозами.

По хвили додала:

— Тепер я спокійна, як бачите, бо Мадонна ді Розаріо зробила менї ласку.... Глядїть. Спить, спить ще, моя душка. Справдї дивно! Вже так довго не зажмурила ока, бідна донечка! І коли завтра обудить ся, не пригадає собі на нїчо, правда? Яка радість, завтра!

Знов розсьміяла ся. В сьвітлї рудої полуміни сьвічок блищали єї зїницї чорним відблиском. Поволи, хитаючи ся, вернула назад до престола, там скулила ся і непорушно сидїла, немов би молила ся.

Легкий подув вітру заколисав полумінию сьвічок, несучи з собою з далекої долини веселі звуки музики....

тив підпираня правительства, то він вносить, щоби меншість уконституовала ся яко окрема ґрупа і станула по стороні міністерства ґрафа Віттого. — Климов з Рязаня сказав, що нарід буде завсїгди за царем, а конституанти треба лиш социялістам.

Король Гакон VII. (кн. Кароль даньский), має нині виїхати з Копенгаґи до Норвеґії і дня 25 с. м. стане в Християнії. Даньский король розпорядив, що відділ фльоти під командою віцеадмірала Ванделя, зложений з трох военних кораблів, має відвести королївску пару аж до Норвеґії. Новий король зложить присягу в стортінґу в слїдуючий понедїлок о 12 год. в полудне. Характеристичне єсть, що кандидатуру кн. Кароля, як тепер показує ся, піддержував дуже цїсар Вільгельм.

Нині станули вже в Пірею австрийскі, французскі, росийскі і італїяньскі кораблї военні, але Туреччина все ще не дала ніякої відповіди. Говорять однак, що турецке правительство таки в послїдній хвили згодить ся на уступку, тим більше, що в Македонії згрозить загальна ворохобня, котру приготовляють отверто македоньскі комітети в Софії.

Новинки.

Львів, дня 23 падолиста 1905.

— **Нова складниця почтова** увійде в житє з дня 2 січня 1906 в місцевости Лецнатів, належачій до округа доручень почтового уряду в Лучицях, а тепер перенесеній до округа доручень почтового уряду в Тартакові.

— **Курс науки пожарництва** відбуде ся в львівскім „Соколї“ для інтелїґенциї. Наука розпічне ся з початком слїдуючого тижня і буде тревати около два тижні по годині або півтора що вечера від 8-ої години. Зголошеня приймає ся між 7-ою а 8-ою годиною вечером. Наука єсть безплатна.

— **З „Народної Гостиниці“.** Рада надзираюча уконституовала ся, вибираючи предсїдателем на ново п. Василя Нагірного, заступником предсїдателя сов. Ярослава Ільницкого, а секретарем п. Василя Чуму. В члени „Народної Гостиницї“ вступили слїдуючі товариства і стоваришеня: „Народна Торговля“ (яко член і вкладчик); „Зоря“ тов. р. ремісників; „Народний Дім“ в Жовкві; „Просьвіта“; „Ризниця“ (яко член і вкладчик); „Руска Бесїда“ у Львові; читальня „Просьвіти“ в Пристани; Товариство кред. „Віра“ в Перемишли і „Банк звязковий“ в Станиславові.

— **Натови Жидів з Росиї** дає ся відчувати у Львові. Всї лїпші готелї переповнені утїкачами з Росиї. Ті самі відносини панують в Чернівцях, Кракові і по части у Відни. В послїдних двох тижднях, як доносять київскі ґазети, видано тамошним ґубернатором поверх 1000 пашпортів за границю. Але богато Жидів утїкає без пашпортів.

— **Дрібні вісти.** Вінчанє д-ра Альфреда Висоцкого, польского писателя і співробітника Gazet-и Lwowsk-oї, з п-ною Мариєю Лянґе відбуде ся дня 28 с. м. у Львові в костелї оо. Єзуїтів. — Великі вечерницї з танцями устроює у Львові в суботу, дня 25 с. м. „Кружок українських дївчат“ в комнатах „Рускої Бесїди“. Буде то послїдна забава в осени перед постом. — Одноднєвний загальний страйк в цїлій Австриї задумують устроїти дня 28 с. м., т. є. в день отвореня ради державної, социялїсти. Тим страйком хотять они зазначити жадане загального і рівного права виборчого. — В Градци помер ґенерал-майор Емерик Фішер, бувший командант 22-ої бриґади піхоти у Львові, звідки перенесено єго минувшого року до Градця. — Померший дня 13-го с. м. у Львові, емеритований радник судовий, др. Л. Боярский, полишив 160 тисяч корон на утворенє стипендийних фундаций.

— **Пожар млина.** В місцевости Кароль-варош — як доносять з Будапешту — погорів паровий млин разом з магазинами. Шкода виносить 150.000 К.

— **Живцем спалені дїти.** З Бібрки доносять: Селянка в Городищи королївскім, Наконечна, виходячи онogди в поле, полишила в заперті хатї двоє своїх дїтий, шести і чотиролїтнє. Дїти в часї неприсутности матери бавили ся коло печи так неосторожно, що займила ся на них одїж і полумінь в одній хвили їх обхопила. Одна дитина погибла сейчас, друга померла кілька годин по пригодї.

— **Фальшиві банкноти** сто- і двайцятимаркові появили ся в величезній скількости в Нїмеччині. Позаяк нїмецкі марки суть в торговельнім обороті також і у нас, треба звертати увагу на осторожнє їх приниманє.

— **Кіньске мясо.** Попит на кіньске мясо і вудженини з кіньского мяса у Львові дуже великий. Вчера н. пр. продано цїлий запас мяса і вудженин з 9 коний. Супротив такого напору, підприємець, котрий розпочав працю з чотирма челядниками, приймив ще крім того шїстьох тутешних і візвав телєграфічно ще трох челядників з Відня. На провінциї також люди заінтересувались новиною заведеною у Львові, бо підприємець одержав вже з провінциї кільканайцять замовлень на вудженини.

— **Огнї.** З Підбужа коло Дрогобича пишуть: Дня 20-го с. м. о годині 2-ій в ночи вибух в селї Залїкти, дрогобицкого повіта, пожар і знищив 33 селяньских загород з всїми господарскими будинками і запасами збіжа і сїна. В огни погибло також кілька штук худоби. З людий не утратив нїхто житя. Лише 6 погорільців було обезпечених. Причина пожару невиясненa, але здогадують ся, що огонь вибух імовірно від люльки або цигара когось з переїздних, бо зачало горіти від будинку положеного коло самого гостинця. В ночи підчас пожару лютила ся сильна буря.

— **Зьвірска мати.** Вчера по 3-ій годині по полудни вкинула якась незвістна женщина до виходка при ул. Гродзицких ч. 11 у Львові двомісячну дитину. Дитину, легко потовчену, віддано до дитячого шпиталя, а за зьвірскою матерію глядає поліция.

— **Обережно з купном штучних брилянтів.** Сими днями отворила якась фірма у Львові при пл. Марийскій торговлю штучних брилянтів. Неоди дасть ся спіймати на осліплюючий блеск імітаций брилянтів виставлених у вікні при електричнім сьвітлї і попри імітацию брилянтів переплатить за імітацию їх золотої оправи, котра є тимчасом позолочуваним сріблом. Про такий случай як раз доносять. Куплений у тої фірми перстень за 18 К варт був в дїйстности, як єго оцїнено, 2 К. Фірма приняла єго сейчас назад і звернула гроші, мабуть аби не підкопувати з самого початку свого інтересу. Належить проте остерігати людий перед такими товарами. Хто хоче купити перстень з дубльованого золота, може єго купити на Зарваници за кілька сотиків, не треба аж ждати на якихсь сьвітових заволоків, торгуючих імітациями брилянтів і золота. Подібних фірм крутить ся немало по цїлій Европі і нераз доводить ся про них читати в заграничній пресї. Доти сидять в однім місті, поки йде інтерес; колиж торг устає, оголошують випродажу товарів по десять разів зниженій цїнї, і розуміє ся, що й тоді ще зарабляють та переносять ся до инших міст.

Др. Йосиф Партицкий, адвокат краєвий, отворить канцелярию в днї 1-го грудня с. р. в Станиславові, при ул. Сапіжиньскій (Тисьменицка ч. 33).

† **Помер** Іван Попович, окружний інспектор шкільний в Сторожинци, на Буковині, дня 18-го сего місяця.

Телеграми.

Відень 23 падолиста. Нині перед полуднем зачала ся конференция делеґатів австрийских зелїзниць приватних. Предметом наради єсть залишенє пасивного опору і вибір комісиї для переговорів з управами приватних зелїзниць.

Букарешт 23 падолиста. Рада міністрів ухвалила знести заказ вивозу кукурудзи.

Чернівці 23 падолиста. На вчерашнім засїданю ухвалив буковиньский сойм закон о управильненю викладової мови в черновецкій семінариї учительскій.

Петербург 23 падолиста. Варшавский ґен.-ґубернатор покликаний до Петербурга.

Берлин 23 падолиста. „Berl. Tageblatt“ доносить з Петербурга, що в найблизшім часї буде видане жидам позволенє осїдати в цїлій державі з виїмкою обох столиць, до чого треба буде окремого призволеня.

Берлин До „Voss. Ztg.“ доносять з Москви: Серед членів земств удержуєсь чутка, що професор Кузьмін-Караваєв має стати міністром справедливости, а кн. Евг. Трубецкой міністром просьвіти.

Курс львівский.

Дня 22-го падолиста 1905.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	558·—	568·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	580·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот $4^1/_2$%	100·70	101·40
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	101·75	101·75
4% листи застав. Банку краєв. .	99·—	99·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	99·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98·60	99·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	101·—	102·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·—	99·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·—	99·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·80	98·50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	90·—	98·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	52·75	54·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	33·25	35·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	60·—	64·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	24·90	26·90
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·50	2·53
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР"

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові.

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на **4%** і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниції почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жадане **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Днїстер" своїм членам на **6%**; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) **5%**; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до **„Днїстра".**

ЧЛЕНАМИ можуть бути тілько **члени обезпечені в „Днїстрі".**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цїли. — Дотепер уділив „Днїстер" на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер" в днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	**1,783.673 К**	**Позички уділені**	**1,616.402 К**
Уділи членьскі	**139.117 К**	**Цінні папери**	**123.627 К**
Фонди резервові	**26.576 К**	**Льокациї**	**169.456 К**
		На рахунку біж.	**81.968 К**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І Недопада. — (Телефона ч. 527).